

215 Ábyrgðartrygging farsala og flutningsaðila

sbr. (samanber) 4. mgr. (málsgrein) 145. gr. (grein) siglingalaga nr. (númer) 34/1985, sbr. 2. gr. laga nr. 74/1998, og reglugerð um leyfi til farþegaflutninga með skipum nr. 463/1998.

VÁTRYGGINGARSKILMÁLAR

1. Lög um vátryggingarsamninga.

- 1.1 Auk skilmála þessara, vátryggingarskírteinis og annarra gagna, sem vátryggingarsamningurinn byggir á, gilda um hann lög nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga.

2. Gildissvið vátryggingarinnar.

- 2.1 Vátryggt er gegn bótaskyldu er fellur á vátryggingartaka vegna tjóns, sem hlýst af því að farþegi slasast eða lætur lífið eða farangur týnist eða skemmist meðan stendur á ferð þess skips, sem tilgreint er í vátryggingarskírteini eða iðgjaldskvittun, og vátryggingartaki sem farsali eða flutningsaðili ber ábyrgð á samkvæmt V. kafla siglingalaga nr. 34/1985 um flutning á farþegum og farangri og IX. kafla sömu laga um ábyrgð útgerðarmanns og takmörkun ábyrgðar. Með sömu skilyrðum er vátryggt gegn bótaskyldu sem stafar af seinkun í sambandi við flutning á farþega eða farangri. Vátryggingin gildir einnig um flutning milli skips og lands, enda sé þessi flutningur innifalinn í fargjaldinu eða flutningurinn fari fram með farartæki, sem farsali leggur til.

3. Undanskildar áhættur.

- 3.1 Vátryggingin tekur ekki til ábyrgðar, sem rakin verður til:
- ábyrgðar sem vátryggingartaki tekur á sig og er víðtækari en lögmælt bótaskylda hans sem farsala eða flutningsaðila,
 - bótaábyrgðar sem er ríkari en eftir íslenskum reglum um skaðabótgrundvöll eða ákvörðun bótafjárhæðar,
 - sekta eða annarra refsiviðurlaga sem falla á vátryggingartaka eða þriðja mann,
 - tjóns sem verður áður en farþegi stígur á skipsfjól og eftir þann tíma er hann er farinn frá borði,
 - tjóns sem aðili, annar en farsali, er annast hluta flutnings samkvæmt farmsamningi, ber ábyrgð á,
 - tjóns á lifandi dýrum sem flutt eru sem farangur,
 - tjóns eða taps á peningum, verðbréfum eða öðrum verðmætum, til dæmis, gulli, silfri, úrum, gimsteinum, skartgripum eða listmunum nema farsali hafi tekið við þeim til öryggisgeymslu,
 - hvers konar tjóns, beins eða óbeins, sem rekja má til asbests.

4. Vátryggingarfjárhæð.

- 4.1 Ábyrgð félagsins vegna hvers einstaks vátryggingarburðar takmarkast við vátryggingarfjárhæð sem tilgreind er í skírteini eða iðgjaldskvittun. Verði fleiri en eitt tjónsatvik af sömu orsök, teljast þau vera af völdum eins vátryggingarburðar. Ábyrgð félagsins takmarkast einnig við fyrrgreinda vátryggingarfjárhæð á hverju vátryggingarári þótt fleiri en eitt tjónsatvik verði á árinu.
- 4.2 Félagið greiðir kostnað, sem eðlilegt er að vátryggingartaki stofni til vegna ákvörðunar um skaðabótaskyldu eða bótafjárhæð, enda þótt greiðsla félagsins fari af þeim sökum fram úr vátryggingarfjárhæðinni. Sama gildir um vexti, sem vátryggingartaki er dæmdur til að greiða af skaðabótakröfu, sem vátryggingin tekur til.
- 4.3 Sé vátryggingarfjárhæðin lægri en dæmdar skaðabætur, er félaginu þó aðeins skylt að greiða þann hluta vaxta og kostnaðar, er svarar til bótafjárhæðar þeirrar, sem því ber að greiða.

5. Eigin áhætta.

- 5.1 Af hverju tjóni ber vátryggingartaki eigin áhættu eins og getið er í skírteini eða iðgjaldskvittun. Eigin áhætta vátryggingartaka hefur ekki áhrif á réttarstöðu þriðja manns.

6. Tímatakmörk.

- 6.1 Komi afleiðingar atviks, sem tjón hefur hlotist af og gerst hefur á vátryggingartímanum, ekki í ljós fyrr en vátryggingin er fallin úr gildi, greiðir félagið samt sem áður bætur. Á hinn bóginn greiðir félagið ekki bætur fyrir tjón vegna atviks, sem verður áður en vátryggingartíminn hefst, enda þótt tjónið komi ekki í ljós fyrr en á vátryggingartímanum.

215 Ábyrgðartrygging farsala og flutningsaðila

sbr. (samanber) 4. mgr. (málsgrein) 145. gr. (grein) siglingalaga nr. (númer) 34/1985, sbr. 2. gr. laga nr. 74/1998, og reglugerð um leyfi til farþegaflutninga með skipum nr. 463/1998.

VÁTRYGGINGARSKILMÁLAR

7. Önnur váttrygging.

7.1 Þegar tjón hefur orðið og í gildi er önnur váttrygging sem tekur til tjónsins, skal uppgjör bóta fara fram eftir því sem mælt er fyrir um í 37. gr. laga nr. 30/2004.

8. Ráðstafanir vegna tjóns.

8.1 Þegar tjón er orðið skal váttryggingartaki tafarlaust skýra félaginu frá því. Sama gildir ef hann fær vitneskju eða grun um að skaðabótakrafa, sem ætla má að váttryggingin nái til, verði gerð á hendur honum.

8.2 Félagið er ekki bundið af því, ef váttryggingartaki viðurkennir skaðabótakröfu, nema leitt sé í ljós að váttryggingartaki gerði aðeins það, sem honum var skylt að lögum, er hann viðurkenndi réttmæti kröfunnar.

8.3 Félagið má greiða skaðabætur beint til þriðja manns (tjónþola), nema hann hafi þegar fengið tjón sitt bætt hjá váttryggingartaka.

8.4 Váttryggingartaka er skylt að uppfylla í hvívetna kröfur samkvæmt lögum og reglugerðum sem hér á landi gilda um skip í farþegaflutningum í atvinnuskyni. Að öðrum kosti getur ábyrgð félagsins falli niður í heild eða að hluta.

9. Aukin áhætta.

9.1 Verði breytingar á atvikum eða upplýsingum, sem félaginu hefur verið skýrt frá í váttryggingarbeiðni eða á annan hátt, þar með talið á skipi eða útgerð þess, skal váttryggingartaki tilkynna félaginu um þær. Vanræki váttryggingartaki tilkynningarskyldu sína og verði tjón af völdum hinnar breyttu áhættu lækkar ábyrgð félagsins að tiltölu miðað við þá iðgjaldshækkun sem félagið hefði áskilið sér vegna áhættubreytingarinnar.

10. Greiðsla iðgjalds.

10.1 Greiða skal fyrsta iðgjald þegar váttryggingin gengur í gildi og síðari iðgjöld á tilgreindum gjalddögum. Félagið sendir váttryggingartaka tilkynningu um greiðslu iðgjaldsins. Í tilkynningunni skal greiðslufrestur tilgreindur sérstaklega sem skal vera einn mánuður hið skemmsta frá þeim degi sem tilkynningin er send.

10.2 Sé iðgjald ekki greitt þegar greiðslufresti lýkur samkvæmt 1. mgr. er félaginu heimilt að senda sérstaka aðvörun þar sem greiðslu er krafist innan 14 daga ella fellur váttryggingin niður sé iðgjaldið þá enn ógreitt, sbr. þó gr. 13.4.

10.3 Hafi váttryggingartaki ekki samið sérstaklega við félagið um greiðslu iðgjaldsins áður en frestur samkvæmt 2. mgr. rennur út telst það ógreitt, ef það er ekki að fullu greitt þegar fresturinn er úti.

10.4 Krafa um greiðslu iðgjalds er send á heimilisfang váttryggingartaka sem tilgreint er í þjóðskrá nema hann hafi tilgreint annað heimilisfang sérstaklega. Breytingar á tilgreindu heimilisfangi skal þegar í stað tilkynna félaginu.

10.5 Falli váttrygging niður samkvæmt 2. mgr. skal váttryggingartaki engu að síður greiða iðgjald fyrir það tímabil sem váttryggingin var í gildi. Reiknast þá iðgjaldið sem um skammtímatryggingu hafi verið að ræða.

10.6 Við innheimtu iðgjalds er félaginu heimilt að innheimta sérstakt gjald, sem nánar skal tilgreint í iðgjaldaskrá til að standa straum af kostnaði við innheimtu iðgjaldsins. Þess skal einnig getið sérstaklega í tilkynningu um greiðslu iðgjaldsins.

11. Varúðarreglur og endurkröfuréttur.

11.1 Stjórn skips og starfræksla þess að öðru leyti skal vera í samræmi við siglingarreglur og aðrar skráðar og óskráðar reglur varðandi aðbúnað og öryggi farþega.

11.2 Félaginu er heimilt að endurkrefja váttryggingartaka í heild eða að hluta hljótist tjón vegna brota á varúðarreglum samkvæmt 1. mgr.

11.3 Bæti félagið tjón, sem þriðji maður ber ábyrgð á, öðlast það rétt vátbyggðs gagnvart honum að því marki sem bótunum nemur.

12. Fyrning.

12.1 Um fyrningu krafna, sem falla undir váttryggingu þessa, fer eftir XII. kafla siglingalaga nr. 34/1985.

215 Ábyrgðartrygging farsala og flutningsaðila

sbr. (samanber) 4. mgr.(málsgrein) 145. gr. (grein) siglingalaga nr. (númer) 34/1985, sbr. 2. gr. laga nr. 74/1998,og reglugerð um leyfi til farþegaflutninga með skipum nr. 463/1998.

VÁTRYGGINGARSKILMÁLAR

13. Gildistaka og lok vátryggingar.

- 13.1 Vátryggingin tekur gildi, þegar félagið samþykkir vátryggingarbeiðni. Vátryggingin gildir fyrir það tímabil sem tilgreint er í vátryggingarskírteini eða iðgjaldskvittun. Þegar tímabilinu lýkur framlengist vátryggingin um eitt ár í senn nema vátryggingartaki hafi sagt henni upp innan mánaðar frá því að félagið sendi tilkynningu um gjalddaga hins nýja tímabils samkvæmt gr. 10.1. Ekki er þó skylt að tilkynna uppsögn fyrr en tvær vikur eru til loka tímabilsins. Sé vátryggingin hins vegar tekin vegna atvinnurekstrar og umfang rekstraraðila samsvarar fleiri en fimm ársverkum eða starfsemin fer að mestu leyti fram erlendis skal uppsögnin ávallt hafa borist félaginu í síðasta lagi einum mánuði fyrir lok tímabilsins.
- 13.2 Þegar vátrygging er tekin vegna atvinnurekstrar og svo háttar um reksturinn sem greinir í lokamálslið 1. mgr. getur vátryggingartaki ekki sagt vátryggingarsamningnum upp á vátryggingartímanum til að flytja vátrygginguna til annars félagsins.
- 13.3 Vátryggingunni lýkur, þegar leyfisskírteini Siglingastofnunar Íslands til farþegaflutninga rennur út, stofnunin fellur slíkt leyfi niður eða haffærisskírteini skipsins telst ekki gilt.
- 13.4 Nú hefur vátryggingaratburður orðið, sem leitt hefur til alvarlegs trúnaðarrests milli félagsins og vátryggingartaka, eða áhættumat, sem er til grundvallar vátryggingunni og iðgjald miðast við, hefur gerbreyst, er félaginu þá heimilt að segja tryggingunni upp með tveggja mánaða fyrirvara. Verði þrjú bótaskyld tjón á 18 mánaða tímabili hefur félagið rétt til þess að segja vátryggingunni upp. Skrifleg uppsögn skal fara fram án ástæðulauss dráttar eftir að félaginu varð kunnugt um atvik sem veita því rétt til uppsagnar. Félaginu er skylt að endurgreiða hlutfallslega iðgjald fyrir þann tíma sem eftir er af vátryggingartímabilinu.
- 13.5 Enda þótt vátryggingin sé úr gildi fallin, ber félagið ábyrgð gagnvart tjónþola (þriðja manni) á tjóni, sem rekja má til tjónsatvika, er verða þar til fjórar vikur eru liðnar frá því að félagið tilkynnti vátryggingartaka og Siglingastofnun Íslands að vátryggingin væri fallin úr gildi, nema önnur fullnægjandi vátrygging hafi verið tekin. Renni leyfisskírteini til farþegaflutninga út innan fjögurra vikna frestsins, ber félagið þó einungis ábyrgð til þess tíma.

14. Lög um vátryggingarsamninga, lausn ágreiningsmála o.fl. (og fleira).

- 14.1 Að öðru leyti en kveðið er á um í skilmálum þessum, vátryggingarskírteini eða öðrum gögnum, sem vátryggingarsamningurinn byggir á, gilda um hann lög nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga.
- 14.2 Ágreiningi varðandi vátryggingarsamning og bótaskyldu félagsins að öðru leyti má skjóta til úrskurðarnefndar í vátryggingamálum. Upplýsingar um nefndina og starfshætti hennar má fá hjá félaginu.
- 14.3 Þrátt fyrir úrræði 2. mgr. er aðilum heimilt að leggja ágreininginn fyrir dómstóla. Slík mál, svo og önnur mál sem rísa út af vátryggingu þessari, skulu rekin fyrir Héraðsdómi Reykjavíkur. Félaginu er þó einnig heimilt að höfða mál út af vátryggingunni á heimilisvarnarþingi vátryggingartaka.
- 14.4 Heimili félagsins og varnarþing er í Reykjavík.

Skráning í tjónagrunn Creditinfo Lánstrausts hf.

Tjón sem tilkynnt eru til vátryggingafélaga eru skráð í sérstakan tjónagrunn sem rekinn er af Creditinfo Lánstrausts hf. samkvæmt samningi við Samtök fjármálaframtækja (SFF) sem félagið á aðild að og samkvæmt heimild Persónuverndar. Félagið telst ábyrgðaraðili í skilningi persónuverndarlaga nr. 90/2018 vegna skráningar þess á upplýsingum í grunninn og uppfléttingum sem framkvæmdar eru á vegum þess. Tilgangur með skráningu í tjónagrunninn er að stemma stigu við vátryggingarsvikum og ofgreiðslu vátryggingabóta. Skráðar eru upplýsingar um kennitölu tjónþola, tjónsnúmer, tegund vátryggingar og tjóns, dagsetning tjóns og skráningar, staðsetning tjóns og eftir atvikum einkvæmt númer hins vátryggða, s.s. skráningarnúmer ökutækis. Við skráningu tjóns fær félagið yfirlit yfir öll tjón sem tjónþoli hefur tilkynnt óháð félagi og skráð hafa verið í tjónagrunninn. Eingöngu starfsmenn félagsins sem skrá tjón og vinna að tjónauppgjöri hafa aðgang að tjónagrunninum. Upplýsingum skal eytt úr tjónagrunni þegar þeirra gerist ekki lengur þörf í þágu tilgangs vinnslunnar, í síðasta lagi þegar 10 ár eru frá skráningu upplýsinganna.

Skilmálar þessir gilda frá 15. janúar 2019.